

Gregoriane exceptiones.

s. Jo. ii. Precepta apostola in anno ponite: quod nos admonet dicens. Nolite diligere mundum neque ea quae in mundo sunt, sed si quis diligat mundum non est charitas Christi in eo.

Tu in homilia super hoc quis venit ad te? Relinquit igitur oia quae per te: quae me aut relinqueret omnia non potest, lauet lacrymas maculas pectoris/clemosynis tergit/sacris hostiis expiat. Hungaricus namque ad absolutio[n]em nostram oblata cum lacrymis et benignitate mentis sacri altaris hostia suffragari: quoniam in se surgens a mortuis iam non moritur/absque per hanc in suo mysterio pro nobis iterum partitur. Nam quotiens hostia ei suscendi offerimus: totiens nobis ad absolutionem nostram passionem illius reparamus. Nolite ergo fratres mei possidere per desiderium; quod adhuc mente reliquias peritus. Specem in solo redemptore fugite: ad eternam patriam mente transite. Si enim in hoc mundo nihil amando possides: etiam possidendo cuncta reliquias.

Tu de admonendis pectoribus. Moralium libro. xix. Capitulo. ix.

Jaco. v. Quis couerti fecerit peccatum ab eis a morte: et operis multitudinem pectorum. **H**ec dicit Job. Job dirxit. Hoc dicitio periturius.

Job. xxix super me veniebat. Hoc dicitio quippe periturius sicut eum venient quae pectoris interitum preuenientem eum sanctus exhortatib[us] a culpe fouea reducit. Si enim magne mercedis est eripere carnes a morte quae peritura: multo maius est meriti liberare animam a morte in celesti patria sine fine victuram.

Expliuntur exceptiones de Epistola Iacobi apostoli.

Incepunt esse exceptiones de Epistola Iacobi apostoli.

Contra quedam viriditas mentis sic spes eterne hereditatis. Moralium libro. xxx. Capitulo primum.

Rent cor da hominum quae in hunc seculi spe pictura planata fiducia eternitatis non habet. Utirent autem quelli hereditati inherenter de qua Petrus apostolus dicit. Hoc dicit deus et par domini. Propter nunc Jesu: quae sunt magnae misericordiae suae regeneravit nos in specie vite per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis in beatitudine incorruptibilem et incotaminatam et immarcessibiliter seruatam in celis.

Tanto enim verum quicquid virientes sunt in hereditatis immarcessibilis sorte cogitationis radice figuratur. Quisque ita quae intrinsecus arere formidat: avertit extrinsecus huius mundi desideria fugiat: et eternam patriam appetens in interna cordis plantatione virescat.

Domini angelus deum semper vident: et videre desiderant. Moralium libro. xvij. Capitulo secundum.

Oblonia de deo per primi ecclie predicatorum dicit. In quem desiderat ubi. 3

angeli proprieatatem. Num nonnulli qui nequaquam deum videre vel angelos suspicantur: et tamen dictum per vitium suum sciimus. Angeloi vero semper videtur faciem prius mei quam in celis est. Nunquid ergo alius veritas/ alius predicatori insinuat veritatis? Hoc si sensu[m] virorum ostendit: quae sibi nequaquam discordet cognoscitur. Deum quippe angeli et videtur et videre desiderat: et inueni situm et inuenient. Si enim sic videre desiderat ut effectu sui desiderij minime prouantur: desiderium sine fructu anxietatem habet: et anxietas penam. Beati vero angeli ab omni pena.

Super epistola Petri. I. CXXXIX

anxietatis longe sunt: qz nunq̄ simul pena et beatitudo pueniunt. Rursum cum eos dicim⁹ dei visione satiari: quoniā et psalmista dicit. Satiabor dum manifestabit⁹ gloria tua/ considerandum nobis est/ q̄a satietate solet fastidium subsequi. Et ergo recte sibi utraque cōtinent/dicat vita: q̄a semper videt. dicit p̄dicator egregi⁹: quia sp̄ videre desiderat. Ne em̄ sit in desiderio anxietas/desiderantes satiantur: ne aut̄ sit in satietate fastidium/satiati desiderat. Et desiderat igit̄ sine labore: q̄a desiderium satietas comitatur/ et satiatione sine fastidio. quoniā ipsa satietas ex desiderio semper accedit.

De luxuria refrenanda. **Moralium libro. r. 2. ii.** **Cap. iii.**

Multum luxurie aut cogitatione operat⁹ aut ope. Per Moyson ⁊ luxuria perpetrata per auctore vero mūdicie luxuria damna cogitata. Hinc est em⁹ q̄ discipulis p̄m⁹ ecclie pastor dicit. Prop̄ qd succincti lumbos metis vestre sobrij ⁊ pfecti sperate in eam: q̄ offert vobis ḡfam. Lumbos enim carnis succingere est luxuriam ab effectu refrenare. Lumbos ⁊ metis succingere est h̄ac etiā a cogitatione restringere.

De parientia in iniurijs pferendis. **Moralium lib. iii.** **Cap. iii.**

Sanci viri cu⁹ psecutiones foris intusq; patiuntur: non solū in dei iniurijs minime excedunt/sed neq; ⁊ ipso aduersarios contumeliosa vba iaculaunt. Quod dux bonoꝝ recte pertrus admonet dicens. Nemo vestrum panor quoſi homicida/ aut fur/ aut maledictus. Maledictus enim patitur quipassionis sue tēpor e in sui saltēz iniuria persecutoris effrenatur

Qualiter quisq; gratiā quam habet/ alijs impari debeat. **Moralium libro. rr viij.** Et in homelia. viij. super Ezechielem. **Capitulum. v.**

Unusq; v̄tutes quas accedit debet alij imparti et bosnum qd alter habet/ alteri debet impēdere: et qui terrena substātiā accepit/ indigentis primi in opia sublueret. Qui doctrinę ḡfam plen⁹ est ignorantis primi tenebras vbo sue p̄dicatio illūstret. Qui tqali p̄tē subnixus est/ opp̄sitos a violētis releuet. Qui p̄bette spū plen⁹ est/ a vita pri mi mala imminētia bona suadendo decliner: qui gratiā curatiois accepit intercessionē sua salutē infirmantū pie ⁊ humiliū impēdat. Qui a terrenis acibus liber soli deo vacare mesruit/ p̄ delinquentib⁹ primis erorer. Sit aut̄ sepe vt q̄ terrena substātia nimis occupat̄ oroni nō q̄zum debet inuigilat. et sit pleriq; vt is q̄ ad erosrandū dñm cūctis mūdi onerito exertus vacat/ sustentationē mūdi non bobeat. Vives igit̄ alimentū ⁊ vestimentū pauperi porrigit: ⁊ paup orationē suā anie diuitis impēdat. Ali⁹ mibi verbū p̄dicatiois exhibet. et lumine veritatis ex corde meo ignorante tenebras expellit. Ego aut̄ illi q̄ fortassis a mūdi buꝝ potēte opprimitur solariū mee defensionis/ imparsior: ⁊ hunc de violētis manib⁹ euēlo. **U**n bene p̄m⁹ pastor admonet dices. Estote prudētes ⁊ vigilate i orationib⁹ an omnia mutua in vobis in cōpīis charitatē cōtinuā habētes: quia charitas operis multe uide dinē p̄cōꝝ: hospitiales in uicē sine murmuratioſ nibo. Unusq; sicut accepit ḡfaz in alterū illam amministrātes. **Sic**

Lv

Gregoriane exceptiones.

enim creator noster ac dispositio cū
cta moderat: ut dū singula queq; sūt
omniū interposita quadā charitatis
necessitate fiant omnia singulorū: et
vnuſquisq; sic qd̄ nō accepit in alte-
ro possidet: ut ipē alteri possidēdū
qd̄ accepit humiliē impēdat. **Hinc p**

Gal. v.

Paulū dī. Per charitatē seruite in-
vicem. Tūc cīm nos charitas a iugo
culpe liberos reddit: cū vicissim nos
nostro fuitio p̄ amorē subiicit: cū et
aliena bona nīa credim⁹: t̄ nīa oīis
quasi sua offerētes ei hibem⁹. Quia
em̄ bona nostra nō a nobis sunt: sed
ab eo hec capimus a quo factū est ut
essem⁹: rāto nobis ea nō debem⁹ reti-
nere p̄uata: q̄nto nobis ea cōspicim⁹
ab auctore nostro ad cōmūnē vtilita-
tem data. **Unū recte Pet⁹ apostol⁹**
in exhortatiōe hui⁹ rei subdit dices.
Hic boni dispensatores multifor-
mis ḡfe dei. Tūc nanq; bene multis
formis gratia dei dispensat: qn̄ acce-
ptum donū: t̄ ei qui h̄ nō habz credit⁹
j. **Pe. viii** qn̄ ppter eū cui impēdit⁹ datū putas-
tur. **Unū** Petrus adiecit. Si quis lo-
quitur quasi fīmoncs dei. Si q̄s mi-
nistrat tāq; ex virtute qua amminis-
trat de⁹. Ac si aperte dicat. **Humus**
liter impēdere bonuz primis: q̄ scis
yobis nō a yobis esse quod habentis.
De his q̄ verbū dei administrant.

In pastorali. caplo. xlviij.

Ca. vi.

Cap. viii.

Ubi. 8.

q. Cor. v.

Cap. viii.

Super epi. Petri. II. CXL.

etem cor doctrine fimo nō penetrat: si huc apud ei⁹ animū man⁹ miscetie nō cōmēdat. **Vñ** prim⁹ pastor sollecite admonet dicens. **S**eniores q̄ in vobis sunt obsecro cōsenior et testis xpi passionis: q̄ et ei⁹ q̄ in futuro reuelanda est glie cōicitor: pascite qui in vobis est gregē dei. **H**ui in hoc loco passionē cordis an corporis suaderet aguit cū subiārit. **P**rouidētes nō coactos sed spōtanē fīm dēū: neq; turpis luci grās; volūtarie. **N**ib⁹ pfecto verbis pastori⁹ p̄caueſ ne dum subiectorū in opia satiat se mūrone ambitiōis occidat. ne cū q̄ eos carnis subidijs reficiunt ipsi remaneant a celesti pane ieiuni. **H**āc pastori⁹ sollicitudinē **P**aul⁹ excitat dicens. Qui suorū et maritū domēsticoꝝ curam nō b̄ fidē negavit: et est infideli deteſtior. **Vñ** rectori necesse est ut interiora possit infūdere innoria cogitatione exteriora prouidere. **S**ic itaq; pastores erga interiora subditorū suorū studia ferueat: quatin⁹ in eis exterioꝛis q̄q; vīte p̄uidentia nō relinquit. **N**ā q̄i ure (vt dixim⁹) a p̄cipieſa p̄dicationē gregis anim⁹ frangit: si exteſtū cura subidijs a pastore negligat. **E**xpliſiunt exceptiōes de Episto la Petri apostoli p̄ma.

Inſipiunt exceſſiones ex opusculis beati Gregorij pape **D**e Ep̄la apli Petri secūda.

De abſtinētib⁹ in pastoſali. caplo. xlviij. Cap. I.

Manſtrate in ſciētia abſtinētiam;

in abſtinētia autē patientiā. **A**bstinētes debet ſollicite pſiderare: ne cum gule vītiū fugiūt ac riora hiavitia q̄ si ex tēnē generent: ne cū carnē macerant ad impatiētia ſpūs erūpant. **Vñ** Petri admonet dicens. **D**iniſtrate in fide vīa vītē: in vīture au tem ſcientiā: in ſciētia autē abſtinētia: in abſtinētia autē patientiā. **D**entes em̄ abſtinētū plerūq; in patientia a ſinu trāquillitatis exercitir: et ideo cū diriſſet. **I**n ſcientiā autē abſtinētia: p̄trū vigiliāter adiūtit dicens: in abſtinētia autē patientiā. **V**eſſe q̄ippe abſtinētib⁹ patientiā p̄uidit: q̄ eis ut adeffet admonuit: q̄ nullā vītē ē q̄ q̄ caro vīncit ſi ſpūs ab ira ſugat.

Tu, p̄bete et vetus testamentū ſit noſtre fidei fundamētū. **I**n homelia q̄rta p̄me partis. et in homelia. iij. ſedē p̄tis ſup Ezechiēl Cap. iiij. **H**abemus firmiore p̄beticū ſeremonē. **I**n ſtructiōe tabernaculi ut argētē colūne interi⁹ immobiſ les ſtarēt / erei parilli exterius fixi ſunes quib⁹ ligarent cōtinebāt: q̄ vīs delicet tanq; parilli patres testamēti veteris et p̄bete ante t̄pū ſcē eccie: id est exterius fixi fuerūt: qui colūnas interius in ea ſtantes: id est ſcē ſtōlos et p̄dicatores ſunib⁹ ſborum ſuo: už in ſoliditate fidei ſtringerēt atq; ligarent. quia dū celeſtia myſteria vītura p̄dican: hec poſtq; oſtenſa ſunt omniſo credibilis ſeſcerunt: et p̄ eoꝝ p̄dicationē apostoli ſancti doſtūne incarnatiōis myſteriū firmiſ et perfecte crediderūt. **A**nde recte q̄q; ipſe p̄imus apostolorū magna ſez veri tabernaculi colūna loquiſ dicens. **H**abemus firmiore p̄beticū ſermonē cui bīſacitas utēdētes quāſi